

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 50 C 110/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16.decembra 2014 sp.zn. 5 Co 100/2014, 5Co 101/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením zo 4. októbra 2012 č.k. 50 C 110/2012-15 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 Eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). Žalobkyňa podaním z 31. júla 2013 požiadala o vrátenie tohto súdneho poplatku.

Okresný súd Bratislava II uznesením z 8.októbra 2013, č.k. 50 C 110/2012-73, rozhodol, že žiadosti žalobkyne o vrátenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti nevyhovuje. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nebol naplnený zákonný predpoklad na rozhodnutie podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., keď dospel k záveru, že žalobkyňa námietku zaujatosti nepodala dôvodne. Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 16. decembra 2014 sp.zn. 5 Co 100/2014, 5 Co 101/2014, napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, ktorý zaujal vo svojom rozhodnutí, osobitne s jeho výkladom ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., preto podľa neho na vrátenie súdneho poplatku nebol dôvod.

Rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu z 8. októbra 2013, č.k. 50 C 110/2012-73, napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov bez náhrady, lebo v danom prípade súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania (námiетка zaujatosti), hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, nepredvídateľné a vychádza z nesprávnej interpretácie § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., ďalej namietala, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.), a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania žalobkyňou vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

V zmysle ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., zmeškanie lehoty na podanie dovolania podľa odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplýva z obsahu spisu rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 16. decembra 2014 sp.zn. 5 Co 100/2014, 5 Co 101/2014 bol doručovaný právnemu zástupcovi žalobkyne poštou. Z doručenky, ktorá je pripojená k pokynu na doručenie tohto rozhodnutia (č.l. 164 spisu) vyplýva, že právny zástupca prevzal doručované rozhodnutie dňa 18. februára 2015. Žalovaná prevzala rozsudok krajského súdu dňa 16. februára 2015 (viď doručenka na č.l. 164).

Doručením rozsudku odvolacieho súdu všetkým účastníkom konania nadobudlo toto rozhodnutie právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O.s.p.). V nadväznosti na vyššie uvedené ustanovenia treba vychádzať z toho, že jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) začala v danom prípade plynúť 18. februára 2015, kedy napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť, a jej koniec pripadol na stredu 18. marca 2015.

Podľa potvrdenia elektronickej podateľne súdu o prijatí podania (č.l. 215 spisu) dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. decembra 2014 sp.zn. 5 Co 100/2014, 5 Co 101/2014, bolo doručené okresnému súdu elektronicke dňa 19. marca 2015, teda po uplynutí mesačnej lehoty na podanie dovolania.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa dovolaním z hľadiska jeho procesnej prípustnosti (§ 237 ods.1 O.s.p. a § 239 O.s.p.), ani opodstatnenosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyne, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy

dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2015

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová